

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan.
Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In
Dominicas, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In
singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

58. De talentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](#)

ne clara sponsi, à complexu & osculo beatifice charitatis, à deliciis mensæ illius, Tunc lampas cujusque lucebit centupliciter, à lumine vultū sponsi. Et flamas emitte sacerissimæ charitatis, redundante oleo divinæ consolacionis, sine metu, & absque periculo extinctionis in æternum.

PUNCTUM IV.

Clausa
janua.

Vigilate

Clausæ est janua, tum prudentibus, quæ nunquam ab illa felicitate excidere poterunt, tum fatuis, quibus nunquam patebit ingressus, objecto illo quasi pessimo inviolabili: *Nescio vos.* Conclusio parabolæ est: *Vigilate itaque, quia nescitis diem neque horam.*

MEDITATIO LVIII.

De Talentis. Matth. 25. Luc. 19.

PUNCTUM PRIMUM.

Talenta
quinque

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

Quae sunt ista talenta? 1. bona naturæ quam corporis, quam animæ. 2. bona exteriora, & acquisita, ut scientiæ officia, honores. 3. propria Fidelium, sed communia cum malis, ut fides, spes, jus Sacramentorum. 4. propria iustorum, Charitas & dona quibus negotiantur, & merentur sibi incrementum gloriæ. 5. gratia data, pro ædificatione Ecclesiæ, & animarum salute promovenda.

Dat-

Dator omnium est Deus à quo recognos- Deus
cenda sunt : dantur autem non æqualiter, sed dator.
juxta triplicem mensuram in parabola expre-
sam : *Quinque, duo, unum* : de quo nemo
queri potest, quia nulli Deus debet, & distri-
buit pro sapientia sua. Dat autem secundūm
propriam cuiusque virtutem, prout videt cui-
que convenire, respectu finis, propter quem
dantur. Finis autem est salus & perfectio, tum
nostra, tum proximorum, pro cuiusque virti-
bus. Dantur enim, ut negotiemur. *Negotia-*
mini, dum venio : quo prohibentur duo extre-
ma, & cessatio, & profusio : nam utendum est
talantis, nec temerè impendenda cum pericu-
lo amittendi. O Domine, da mihi non spi-
ritum hujus mundi, sed spiritum, qui ex Deo est,
ut sciam, quæ à Deo data sunt mihi, ut illis bene
utar, nec prætereat me dies sine lucro. Grati-
as autem again pro acceptis, non inde superbi-
ens, aut aliis me proponens : sed nec plura appe-
tens, quam ejus visum est providentiæ.

Dat, ut
negotie-
ris.

^{1. Cor. 2.}

^{12.}

PUNCTUM II.

Us Talendorum : qui duo, & quinque Fervo-
acceperant, totidem lucrati sunt: par in- rem lu-
dustria in talentis inæqualibus. Ut nemo pu- cramur.
tet, minus sibi contendendum, quod pauciora
acceperit. Imò Lucas ait: quod una mna lu-
crata sit in alio *quinque mnas*, in alio *decem*. ^{Luc. 19.}
Tantùm valet conatus, sed non sine gratia, si-
cut dicit Paulus : *Abundantiis illis omnibus* ^{1. Cor.}

^{la. 15. 10.}

Dd 3

*laboravi: non ego autem, sed gratia Dei mi-
cum.*

Piger autem talentum fudit in terram: nec excusat, quod cæteris minus acceperat, quia & Minus una minima potuit decem facere; sed contingit habentes ut, minus se habere vident, despondeant animos, ut pigrity se claudant: ac si circa terram se aliquid posse advertant, illuc omne applicent studium, posthabitatis melioribus. Cæte-
*Luc. 12.
48.
S. Gre-
gor. Ho-
mil. 9.* rūm qui plus accepit, plus exigetur ab illo: nam cum augentur dona, rationes etiam crescunt do- norum.

PUNCTUM III.

1. *Xactio rationum.* 1. *post multum temporis.*
Tempus **E**ut nemo excusari possit defectu temporis dat Deus ad negotiandum, & quia judicium generale erat differendum. 2. *Fiducia bonæ negotiationis in fine vitæ, cùm dicere poterit: Domine ecce alia quinque superlucratus sum.* 3. *Remunera-
tio: Euge serve bone & fidelis.* O magnum à Deo testimonium! bonus à vita, fidelis ex usu donorum. *Quia super pauca fuisti fidelis: pauca, & parva sunt præ cœlestibus quæ rependam*
Ps. 53. 9 tibi. *Intra in gaudium, absorbere prorsus gau-
dio, atque circumflue. Inebriare ab ubertate do-
tiæ ratio mus meæ, & torrente voluptatis satiare.* 4. *Ea-
habebi* dem verba dicuntur ei, qui duobus duo lucratu- tur. *labor & industria, siquidem accepta dupli-
cavit: æstimatur autem meritum ex comparatio-
ne*

tione ad gratiam, quæ fuit in utroque par. Et potuit etiam esse major cooperatio in eo, qui minus habuit: unde plus accepisset præmii, ut qui una mna lucrata est decem, accepit decem civitates: qui autem quinque tantum, totidem accepit. Vide anima, quanti sit ferventer cooperari gratiæ Dei.

PUNCTUM IV.

Excusatio pigri: Scio quia homo austerus es, Servi pmetis ubi non seminasti! hæ sunt excusatio- gri ma-nes in peccatis, timores fingere, & pericula. Ne- litia. Quaquam austerus est, blandus; nec metit, ubi non seminavit, imò semiñans multum, colligit ferè parum. Objurgatio pigri sanè terribi- Pœnæ. lis coram Angelis & Sanctis. i. Compellat: i.
Serve male & piger, atque ex ipsiusmet verbis Repre-
eum redarguit: Cogitabas me esse talem, & ta- hensto.
men neglexisti operari? 2. jubet ab eo auferri 2.
talentum, quod etiam in hac vita contingit ob Privatio-
desidiam, in altera autem irremissibiliter in per-
petuum. Jubet autem dari habenti decem quod
ablatio talenti cedat in gloriam accidentalem
bonorum applendentium, justo Dei judicio. 3. 3.
Ejicitur in tenebras exteriores: quod si is, qui Tenebrae
tantum non est usus, sic plectitur, quid ei futu-
rum, qui fuerit abusus ad injuri-
am Dei?

Finis Tomi primi,